

KISS BENEDEK

Betlehem örök feltámadása

Bennem él az Isten,
és én a Nagy Istenben élek.
Nem futok már előle
sem utána,
csak ha fáj, vérzek.

De annyira nem is fáj, sokaknak
sokkal nagyobb sebek fájnak.
Hirdetem Őt, hírelem Őt,
Alleluja,
minden testi-lelki világnak.

Megtöretünk, hisz ő is megtöretett,
nyögiük, hogy mért hagyta el engem.
S ő akkor biccent és mindig
újjászületik értünk
az örök Betlehemben.

Fájdalom nélkül nincsen semmi.
De vér és aranyhoz kell a kenyér.
Kenyér kell, Uram, elsősorban,
vér és arany folyik,
míg a világ
nyugvópontra nem ér.

De addig Ugoicsa non coronat,
és Betlehem egyre ragyog.
Imádunk, kisdéd, ki bennünk születesz,
s áldjuk fénylő szemed:
a Napot s a Holnapot!

Irgalom a Földnek!

Amikor énekelek,
tudom, a világ beteg.

Amikor hallgatok,
dörömböl a világ,
pedig halott.

Amikor meg unokámmal játszom,
örökidejűnek látszom,
s annak tetszik a világ is.

De József Attila tudta:
a világ
birkaganéj-kláris.

S hogy az elektronok
összeütődnek.

Irgalom a Földnek!